

GERİLLAYA GELSİNLER...

Savaşta genç bir kadın yoldaş yaralanıyor. Gencecik görünüyor ama on yıllık savaş tecrübesi var. Savaştan geri kalmamak için yaralarını küçük göstermeye çalışıyor ve yeniden askeri güçler arasında yerini alıyor.

Öte yandan kendilerine ait olmayan bir ülkede, kendilerinin olmayan bir savaşa sürülen askerler kendilerini yaralıyorlar ki bu savaştan kurtulup evlerine dönebilsinler.

NURETTİN DEMİRTAŞ YAZDI...

GERİLLAYA GELSİNLER...

NURETTİN DEMİRTAŞ YAZDI...

Feda etmek, adanmak bir candan daha değerli olan amaçlar uğruna verilen bedeli ifade etse de bazen vazgeçilen bazen de tam tersine tutunulan değer için bu yapılır. Vazgeçileni ve tutunulana şair "aşkım için canımı, ülkem için aşkımı feda ederim" sözüyle ifade etmiş. Her insanın yaşamında vazgeçilmezleri ve bırakmak zorunda oldukları vardır. Fakat "feda" sözü bunlar arasında en değerlileri için kullanılır.

Feda: Özgür yaşam kültürü

Birbirleri için gözünü kırpmadan kendini feda edenler içindir bu yazı. Bu, Kurdistan gerillasında özgür yaşam kültürü ve savaş ilkesidir.

Birbirleri için kendini feda eden yoldaşlar o kadar çok ki, hangisini anlatsak bir diğeri eksik kalır. Ve ne anlatırsak anlatalım, bu anlatım da eksik kalır. Çünkü bu bazen yaşayan bir yoldaş için, onun hayatını kurtarmak için değil, şehit düşen bir yoldaş için de göze alınır. İşte bunu her kelime, her tanım veya her akıl anlamaya ve anlatmaya yetmez.

Savaş sırasında, yaralandığı için hareket edemeyen ve şehit düştüğü sanılan yoldaşlar için duyulan harekete geçilip yaralı yoldaşını kurtarmayı başaran örnekler az değildir.

Öte yandan şehit düşen yoldaşın ardından duygusal yaklaşımlarla zamansız ve tedbirsiz harekete geçmekten kaynaklı üst üste başka şehadetlerin yaşandığı örnekler de çok fazladır.

Duygusal eşik; yoldaşı geride bırakmamak

Bu olaylardan biri geçtiğimiz direniş yılında Metina'da yaşanmıştı. Bu örneklerle bakıldığında karşımıza sorgulanması gereken "duygusal bir eşik" çıkıyor.

Metina-Tepe Ortê'de Piling Teyî şehit düşünce Bölge Komutanı Bager Başkale ve Zınar Kobanê onun cenazesini almaya gidiyorlar. Fakat çok yoğun hava saldırısı altında onlar da şehit düşüyorlar.

Onlar geri gelmeyince Cesur Roboski arkalarından gidiyor; cenazelerine ulaşıyor ama o da

hava saldırısında şehit düşüyor.

Üst üste yaşanan bu gibi şehadetlerde aşırı duygusal yaklaşımların da belirgin izleri vardır. Yoldaşını geride bırakmamak ilkedir. Fakat yoğun saldırı altında değil, fırsatını bulunca bunu yapmak gerekiyor. Zamansız girişimler -yeterli tedbir de olmayınca- daha fazla kayba ve acıya yol açıyor.

Zamanlama bazen stratejinin kendisidir

Zamanlama deyip geçmemek gerekiyor. Öyle olur ki bazen "zamanlama" tüm stratejinin kendisi olur.

Fakat oradaki yoldaşıdır; yaralanmıştır ve belki yardımına ihtiyacı vardır ya da şehittir bunu bilirsin ve cenazesini almayı kendi yaşamından daha önemli görürsün. Ancak koşulları göz ardı etmeye yol açan "duygusal bir eşik" vardır. İşte o eşiği geçip en uygun zamanı yakalamak gerekiyor.

Burada birbirine bağlanmanın duygusal yönleri de çok fazla etkili oluyor. Buna benzer olaylar birçok kez tekrarlandı. Bu kadar büyük fedai ruh karşısında saygı duymamak mümkün değil. Zaten bu saygıdan dolayı aşırı duygusal yaklaşımların çok köklü sorgulanması gerekiyor. Savaş gerçeğine bu şekilde yaklaşmak Merkez Karargâh Komutanlığınca mahkûm edilmiştir. Bu fedailiğin anlam derinliğine varmak kadar ağır sonuçlara yol açan duygusal yaklaşımların aşılmasını da sağlamak gerekir.

Farklı alanlarda yanlış hareket tarzlarıyla ortaya çıkan daha ağır sonuçlar da vardır. Bu sonuçlar Türk ordusunun başarısı değil, kendi hareket tarzımızdaki yetersizliklerin sonucudur. Savaşın bu yönleri de vardır ve elbette savaş komutanlığı bu sorunları gidermek için çok yoğun çaba sarf ediyor. Bunu halkımızın da bilmesi gerekiyor. Hiçbir şey kolay olmuyor, kolay değişmiyor, kolay kazanılmıyor...

Aynı savaşta genç bir kadın yoldaş yaralanıyor. Gencecik görünüyor ama on yıllık savaş tecrübesi var. Savaştan geri kalmamak için yaralarını küçük göstermeye çalışıyor ve yeniden askeri güçler arasında yerini alıyor.

İnsani eşik; hainlikten ve düşmanlıktan vazgeçiştir

Öte yandan kendilerine ait olmayan bir ülkede, kendilerinin olmayan bir savaşa sürülen askerler kendilerini yaralıyorlar ki bu savaştan kurtulup evlerine dönebilsinler.

En doğrusu bu savaşa girmemeleridir fakat gidecek yerleri yoksa gerillaya gelsinler, gerilla gerektiğinde onları da korur. Bu da insani eşıktir. Bu eşiği geçen askerler, korucular, çeteler, kim olursa olsun her an gerillanın kahredici darbelerine maruz kalabilir.

Kürt soykırımı için bu dağlara sürülenlerin ailelerinde bir parça akıl kalmışsa derhal onları geri çekmek için kullanmalıdır. Çünkü bu savaş çok yaman hale gelmektedir. Sadece gerillanın 15 Ağustos kutlamasına onlarca asker kurban gidiyorsa önümüzdeki aylarda neler olacağını tahmin etmek zor değildir!

Esas eşik; Önder Apo'nun özgürlüğüdür

Bir eşik daha vardır ki bu konuda hiç taviz yoktur. O da Önder APO'nun özgürlüğüdür!

Yurtsever Kürt halkı ve tüm demokratik modernite güçleri olarak kendi özgürlüğümüzü Önder APO'nun özgürlüğünde görüyoruz.

Özgürlük için göze alınmayacak bedel yoktur. Özgürlüğü yaratacak büyük halk eylemini açığa

ıkardığımızda gerillanın duygusal eşıği aşmasına da yardımımız dokunmuş olur.
Bu duygusal eşığin aşılması biraz da halkımızın radikal direnişine yani serhildanlara bağlıdır.
Sürecin gereği ve emri açıktır. "Duygusal Eşik"te yitirdiğimiz tüm canlar adına, sorumluluk
sahibi herkesin kendi çalışma rutinini aşır büyük halk serhildanlarına öncülük yapmalıdır!
Kaynak: Yeni Özgür Politika